

Дивися: в доколі іде за щастя боротьба.
І Україна вже ніколи не буде матір'ю раба!

Володимир Черепков

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 81-82 (14286-14287), 11 ЖОВТНЯ 2024 р. Роздрібна ціна 9 грн. 00 коп.

Якби не вони...

Це варто усвідомити – раз і назавжди. Ніяких упевнено висловлених думок на будь-яку тему, гострих дискусій, омріяних покупок, затишного чаювання, прогулянок тихим вечірнім містом, та що там – ніяких нас у нинішньому вигляді відверто вільних людей НЕ БУЛО Б. Доведено окупаційними, а знищеними – й поготів, українськими містами, селищами, селами.

Якби не вони, наші рідні, найкращі оборонці. Наші жертвні й патріотичні, страшенно втомлені, покалічені... Наші небесні лицарі, які прикрили нас тут, на землі, своїми тілами, а там затуляють душами. Тому завжди День захисників і захисниць України був і залишиться особливим для кожного адекватного громадянина. Надто – враховуючи символічне поєднання в одній даті ще й таких пам'ятних і вагомих для вітчизняної історії свят, як День українського козацтва та Покрови Пресвятої Богородиці.

Білоцерківська громада, звичайно, його також відзначила належно. В Мазепинцях було вшановано пам'ять борця за свободу й незалежність Української державності гетьмана Івана Мазепи, покладено квіти й до Козацького хреста Меморіального комплексу парку козацької слави.

Традиційно продовжилися заходи біля церкви Петра Калнишевського в Парку Слави. Тут білоцерківці вкотре відчували, що зараз найкращими синами й доньками

України пишеться нова її історія. Хвилиною мовчання вони вшанували всіх загиблих. А секретар Білоцерківської єпархії Микола Гопайнич та священники Православної церкви України помолитися за Україну та її народ.

Останніми промовляли квіти – вони горнулися до рідних облич на портретах у Парку Слави, на могилах героїв, похованих на Алеї Слави. Це значить, що наша вдячна пам'ять про них жива, а їхній подвиг не даремний.

Валентина ХРАБУСТ

Болюча рана, яка не загоїться ніколи

Біла Церква вшанувала жертв Бабиного Яру: тих, хто був розстріляний, закатований, спалений тільки тому, що мав єврейську національність. Тридцятого вересня від тієї жахливої дати 1941-го минуло 83 роки.

До присутніх біля Меморіалу пам'яті жертв Голокосту та Праведникам народів світу – представників місцевої та районної влади, членів Єврейської громади міста, учнівської молоді, а також усіх небайдужих – звернувся секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб. Він наголосив, що ця трагедія – один із найжахливіших символів Голокосту та нацистської політики масового знищення людей, і саме 29 та 30 вересня на околицях Києва було вбито близько 34 тисяч осіб єврейської національності.

«У серпні 1941 року жахливі події відбувалися і в Білій Церкві. Саме тут, на Торговій площі, німецькими

окупантами було вбито 90 дітей єврейської національності. За дослідженнями істориків нашого міста, всього під час окупації Білої Церкви нацистами було розстріляно від 4,5 до 7 тисяч осіб єврейської національності. На території України – 1,5 мільйона, тоді як у Європі ця цифра сягала близько 6 мільйонів. Це надзвичайно болюча рана, яка не загоїться ніколи.

Сьогодні ми солідарні з єврейським народом, адже разом з ним переживаємо геноцид українців, який чинить РФ на території нашої держави. Ворожими ракетами, КАБаами, «шахедами» знищуються школи, музеї, пам'ятки архітектури, а найголовніше – люди.

Пам'ятаймо цей день завжди. Вклонімося тим, хто проносить кризу все своє життя пам'ять про цю трагедію. Вшануймо також пам'ять всіх захисників і захисниць України, які поклали своє життя за незалежність нашої держави. Слава Україні!»

Голова єврейської громади «Міцва» Нателла Андрющенко подякувала всім, хто береже пам'ять про жертв Голокосту, а особливо Праведникам Народів Світу, в тому числі й українцям, які, ризикуючи власним життям, рятували своїх сусідів єврейської національності.

Пам'ять всіх безневинно вбитих жертв Голокосту – дітей та дорослих, а також всіх, хто загинув у російсько-українській війні, вшанували хвилиною мовчання.

До підніжжя Меморіалу учасники заходу поклали квіти, м'які іграшки та каміння – як символ вічної пам'яті про невинно вбитих.

Із офіційних джерел

Прощайте, герої!

До війни і важких, непоправних втрат не можна звикнути. Цей біль проймає серця навіть тих, хто не був знайомий із загиблими в боях за

Україну земляками. Минулого тижня наша громада попрощалася з двома воїнами. Вони пішли, а біль залишається...

Поліг 28 вересня, захищаючи рідну землю, 31-річний солдат **Роман Анатолійович БАРСУК**, пожежник військової частини А 1796, який виконував бойове завдання біля Ново-донецького.

Вбили вороги і старшого солдата **Сергія Миколайовича ГАПОНОВА** (1984 року народження). Він служив водієм десантно-штурмового батальйону однієї з військових частин. Загинув 25 вересня під час виконання бойового завдання в Суджанському районі Курської області.

Наші воїни залишилися вірними військовій присязі та українському народові, здійснивши ратний подвиг, відстоюючи свободу й незалежність України.

СХИЛІМО ГОЛОВИ В СКОРБОТІ. І ПАМ'ЯТАЙМО.

Нас гартує Донбас

БОЇ ЗА БАХМУТ, ПАВЛІВКУ, ВУГЛЕДАР, МИКІЛЬСЬКЕ, НОВОМИХАЙЛІВКУ, ВОДЯНЕ. ЗНОВ ВУГЛЕДАР.

Період, який тривав більше двох років. Це час, коли ворог не зламав нас. Це бої, які об'єднали. Це шлях, котрий ми пройшли під керівництвом Героя України та Народного Героя України полковника Івана Вінніка.

Дякуємо за стійкість, силу, волю, мудрість та любов до особового складу! Успіху та перемог на новому шляху. Пане полковнику, честь!

Далі Чорних Запорозьців вестиме в бій полковник Олександр Охрименко.

Нові цілі, завдання, мета і набуття спроможностей. Противнику легко не буде.

Разом до Перемоги!

Офіційна сторінка у ФБ 72-ї ОМБР ім. Чорних Запорозьців

Повертаючи віру в майбутнє

Нещодавно 21 родина внутрішньо переміщених осіб отримала ключі від нових осель у Містечку Хансена на Київщині.

■ Це унікальний житловий комплекс, побудований американським меценатом Деллом Лоєм Хансеном. На сьогодні в Містечку вже мешкає 321 родина – це понад 1300 осіб, із них 9 – дитячі будинки сімейного типу з Донецької, Луганської, Запорізької, Херсонської, Сумської та Харківської областей.

■ Тут безоплатно проживають люди, які через російських окупантів змушені були покинути свої домівки. Насамперед, це багатодітні, родини військових, люди з інвалідністю.

■ Загалом комплекс розрахований на 421 сім'ю. Це 57 індивідуальних житлових будинків, 30 багатоквартирних на 352 квартири, а також 12 квартир для дитячих будинків сімейного типу.

■ Кожна оселя облаштована всіма необхідними меблями, посудом, технікою.

■ В містечку вже майже 500 дітей. Для їхнього дозвілля є гуртки, ігрові та спортивні майданчики. Згодом тут має бути і школа. Будівництво вже стартувало.

■ Також є все для дозвілля мешканців: відкритий літній басейн, тренажерний та спортивні зали, тераса для відпочинку, кафе, дитячий садочок, салон краси та аптечний кіоск. Крім того, щоб під час повітряної тривоги всі були у безпеці, тут облаштували 12 укриттів.

■ Голова Київської обласної адміністрації Руслан Кравченко, вручаючи ключі двома родинам, побажав, аби відтепер у їхньому житті було якомога більше приємних моментів. І, звичайно, якнайшвидшої перемоги. Він подякував Деллу Лою Хансену за колосальну допомогу: «Такими проектами ми повертаємо віру в майбутнє людям, чие життя зруйнували російські окупанти. Київська ОДА була і залишається надійним партнером і всіляко підтримуватиме реалізацію подібних проектів».

За інф. департаменту комунікацій КОВА

...Завдяки хранителям мудрих книгохочиц

Вітаючи бібліотекарів, заступник міського голови Катерина Возненко справедливо наголосила на тому, що вони є саме тими людьми, які стоять на форпості української національної ідентичності, адже від їхньої роботи залежить, наскільки наші діти та дорослі плекатимуть і любитимуть рідну мову, зберігатимуть своє коріння, пізнаватимуть історію. Вона подякувала колективу ЦБС за те, що завжди долучається до проведення різноманітних заходів у громаді, не стоїть осторонь від усіх мистецьких подій і готовий прийти на допомогу, підтримати та поділитися своїми надбаннями, особливо зараз, у складні часи війни.

За багаторічну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у розвиток бібліотечної галузі, відданість справі, проведення культурних заходів, активну громадянську позицію та з нагоди Всеукраїнського дня бібліотек подяками Департаменту культури та туризму КОДА, подяками Білоцерківської міської ради й виконавчого комітету, управління культури і туризму міської ради, а також ЦБС ім. Петра Красножона було нагороджено чимало працівників сфери.

Прозвучало й відеопривітання від міського голови Геннадія Дикого, який зараз боронить нашу державу в лавах ЗСУ.

...Завдяки творцям і прихильникам музики

А з нагоди Міжнародного дня музики, який щорічно відзначається 1 жовтня, нагородили педагогів мистецьких шкіл громади, дякуючи їм за те, що долучають наших дітей до світу прекрасних енергій, беруть активну участь у культурно-мистецькому житті громади, дарують нам високі відчуття й емоції.

Володимир Вовкотруб наголосив, що Біла Церква протягом багатьох років по праву очолює столицю

Доведена небезнадійність цього світу...

Осіннь може собі бути якою захоче – теплою і погідною чи зажурено-дощовою, але вона завжди і попри все особлива. Хоча б завдяки тому, що в цю чарівну пору свої професійні свята відзначають люди, без фахового та сердечного внеску яких неможливе цивілізоване суспільство. Дійсно цивілізоване суспільство. Це – хранителі мудрості бібліотекарі, творчі особистості, причетні до космічного світу музики, й педагоги.

Тут варто обов'язково зауважити, що місцева влада, уособлюючи настрої і ставлення громади, з теплом і повагою привітала своїх земляків – представників таких важливих, шляхетних професій, і подякувала їм.

область України своїм культурним потенціалом та досягненнями в галузі культури. І це завдяки педагогам місцевих мистецьких шкіл, яких у місті шість. Він вручив ряду керівників та педагогів шкіл мистецтв подяки міської ради та її виконавчого комітету. А ще – необхідні цінні подарунки для кожної школи мистецтв – концертне технічне обладнання.

...Завдяки самопожертві вчителя

Як завжди, піднесено поздоровили й працівників освіти. Вони, безумовно, заслуговують на найкращі слова визнання своєї самовідданої праці. Надто зараз, у час війни, коли знання мають таку ж цінність, як і безпека всіх учасників сакрального процесу їхнього передавання-отримання. Коли до високого вчительського покликання додалося волонтерське.

Отже, за доброю традицією кращих педагогів було відзначено міською премією «За заслуги в галузі освіти» в кількох номінаціях: у номінації «Педагогічний працівник закладу» – учительку математики Білоцерківського ліцею-гімназії № 12 **Наталію Зеленську**; в номінації «Керівник закладу освіти» – директорку Білоцерківської гімназії-початкової школи № 5 **Ольгу Садаєву**; в номінації «Педагогічний працівник дошкільця» – директорку Білоцерківського закладу дошкільньої освіти № 22 «Ластівка» **Наталію Сільченко**; в номінації «Педагогічний працівник закладу освіти сільської місцевості» – учительку української мови та літератури Шарківського опорного ліцею-гімназії **Валентину Зубченко**.

Ряд педагогів отримали грамоти виконавчого комітету міської ради.

Крім того, начальник управління освіти і науки міської ради, заслужений працівник освіти України Юрій Петрик, нагородив подякою Міністерства освіти і науки України заступника директора з навчально-виховної

роботи Білоцерківського природничо-математичного ліцею-гімназії №16 ім. М.О. Кириленка **Ірину Кирдей**.

Під час урочистостей були названі й імена педагогів, які цього року внесені до «Книги пошани» освітян Білоцерківської громади: **Світлани Букач** – учителька фізики Білоцерківського академічного ліцею «Вектор»-гімназії № 18, **Людмили Данілової** – учительки початкових класів Білоцерківської гімназії слов'янських мов-початкової школи № 1, й **Тетяни Дергачової** – виховательки Білоцерківського закладу дошкільньої освіти № 21 «Малютко».

Юрій Федорович прокоментував подію так:

«Надзвичайно приємно бачити серед плеяди нагороджених педагогів Білоцерківської міської громади за підсумками навчального року та за багаторічну працю на освітянській ниві знайомі обличчя колег, із якими не один рік працював особисто пліч-о-пліч.

Щиро вітаю всіх, хто був відзначений нагородами Міністерства освіти і науки України, премією міської ради «За заслуги в галузі освіти», подяками виконавчого комітету Білоцерківської міської ради тощо.

Особливо хочу відзначити людей, які віддали педагогічній професії багато десятиліть та імена яких було вписано в «Книгу пошани» галузі освіти. Окремо відзначу не тільки педагогічний, а й громадянський подвиг Світлани Іванівни Букач, учительки фізики Білоцерківського академічного ліцею «Вектор»-гімназії № 18, яка щодня займається нелегкою волонтерською працею – шиє для наших захисників спідню білизну, кількість якої вже сягнула 10 000 пар! Шана й уклін вам, дорогі колеги!»

Книжки, народжені в Білій Церкві

Зі зрозумілих причин змінюючи наше життя, війна спричинила й низку цілком несподіваних відкриттів. Одним із них стало потужне зростання інтересу до української книги. Красномовний доказ цього – численні книжкові фестивалі в різних наших містах із величезною кількістю учасників та любителів читання. В такому контексті зрозумілу цікавість викликало запрошення на презентацію здобутків білоцерківського видавництва «Час Змін Інформ», тим паче, що його діяльність віднедавна активно поширилася на польські терени.

Напередодні заходу генеральний директор видавництва Костянтин Климчук та редакторка Тетяна Виговська заінтригували ще більше, оприлюднивши в соціальних мережах 5 фактів про свою справу:

♦ Видавництво «Час Змін Інформ» засноване 2015 року трьома волонтерами-білоцерківцями: Костянтином Климчуком, Тетяною Виговською та Олександром Миколаєнком, і вже наступного, 2025-го, святкуватиме свій десятилітній ювілей!

♦ За 9 років діяльності в білоцерківському видавництві вийшло друком близько 250 різномовних книжок переважно українською мовою, але також польською та англійською.

♦ Видавництво випустило в світ 34 книжки білоцерківських письменників, а загалом автори «Час Змін Інформ» мешкають в різних областях України, в багатьох країнах Європи, а також у Сполучених Штатах Америки та навіть Тунісі.

♦ «Час Змін Інформ» реалізувало кілька міжнародних проектів: з Радою Європи, з Норвезькими радниками з питань верховенства права, а також з неурядовими організаціями Німеччини та Польщі. Видавництво презентує Білу Церкву на престижних Всеукраїнських виставках у Києві, Одесі, Дніпрі та Міжнародних книжкових форумах у Брюсселі, Лейпцигу, Братиславі, Варшаві та інших. Загалом книжка, народжена в Білій Церкві, гастролювала в 12 країнах Європи, серед яких: Люксембург, Нідерланди, Австрія, Німеччина, Бельгія, Словаччина, Польща та інші.

♦ «Час Змін Інформ» має кілька нагород, зокрема подяку від генерала Валерія Залужного та міського голови Львова Андрія Садового. За останні 2 роки видавництво виграло 6 грантів: 5 від Українського інституту книги і один у Польщі.

А більше можна було дізнатися під час власної презентації, яка відбулася в затишній, «намоленій» читацькій залі центральної міської бібліотеки для дорослих. На початку пані Людмила Чупак познайомила гостей із деякими книгами видавництва: Ольги Горпинюк «Час полярного літа», Людмили Шепельової «Життя на повну котушку», Валентини Михайленко «Божевільні витівки», Євгенії Тютюнник «Пригоди підсадного качура», які були

видані під час російсько-української війни. Продовжив знайомство зі своїми виданнями, що було цікавим та захопливим, а місцями й моторошним, до завмирання серця сповненим болем та бажанням помсти, Костянтин Климчук – крім того, що очільник видавництва, ще й відомий громадський діяч, волонтер, журналіст, письменник, старший науковий співробітник Білоцерківського краєзнавчого музею (як йому вдається все це поєднувати і скрізь встигати – досі загадка).

Костянтин не тільки розповів про те, як разом з Тетяною Виговською відкрили українську бібліотеку в Польщі та як пропагують українські книжки за кордоном. Ми почули і про майже банкрутство видавництва, яке ледь не сталося (один раз – через початок повномасштабної війни, а другий – через невороткі механізми державної машини). Про народження книжок, автором яких став сам Климчук, – «Літо, коли сонце стало чорним» і «Українсько-польські казки». Про їхню сприйнятність і дітьми, і дорослими. Про інші новинки, на адресу кожної з яких, особливо прекрасних дитячих книг, видавець сказав стільки теплих, добрих слів, що у присутніх бібліотекарів відразу «засвербіли» руки в бажанні негайно стати господарями тих книжечок. Про власний новий твір «Війна, любов та інші збочення» говорив штрихами, але якраз вони були тими болючими моментами презентації, що миттєво повертали до важкої дійсності. Правда, Костя натякнув, що в книжці все закінчиться добре. Хотілося б, аби і в житті також усе закінчувалося так, як нам потрібно...

Знаючи, що четверта частина прибутку від продажу книг, виданих у «Час Змін Інформ», іде на потреби армії, учасники зустрічі залюбки поповнили новинками від білоцерківського видавництва свої бібліотеки.

Валентина ХРАБУСТ

Зустріч з фантастками у «фантастичному» форматі

До центральної бібліотеки для дорослих нещодавно завітали учасниці ютуб-проєкту «Фантастичний talk(s)» Світлана Тараторіна та Наталія Довгопол. До живої розмови про світові тенденції літератури, сучасну українську фантастику й творчість під час війни долучилися онлайн Дарія Піскозуб, Наталія Матолинець, Ірина Грабовська. Тож зустріч із сучасними фантастками відбувалася у «фантастичному» форматі – реальному та віртуальному.

Проєкт реалізується за підтримки Українського інституту книги. Інформаційним партнером виступає видавництво «Vivat», яке, незважаючи на ніщивний удар рашистів по своїй друкарні «Фактор-Друк» у Харкові, продовжує радувати українців новими книгами.

Авторки познайомили учасників заходу із власними книжками, поповнили бібліотечні фонди та подискутували з присутніми про майбутнє сучасної літератури.

Цікаво, що всі письменниці походять з різних куточків України. Ірина Грабовська народилася на Донеччині у місті Сніжне, нині живе в Києві. Наталія Довгопол родом з Київщини, живе в Афінах. Наталія Матолинець – львів'янка. Дарія Піскозуб з Хмельниччини. Світлана Тараторіна виростила в Криму, зараз мешкає в столиці.

Літераторки відповіли на численні запитання та подарували бібліотеці п'ять своїх книг, а навзаєм отримали від директорки ЦБС Лесі Поліщук книги письменників-краян.

Людмила ЧУПАК

СУМУЄМО. ПАМ'ЯТАЄМО

На 77 році життя пішов у засвіти член "Золотого фонду" Білої Церкви **ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВИЧ ГЛАМАЗДА**.

Володимир Михайлович багато років займав керівні посади у виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради. Довгий час (із 1998 по 2005 рік) був першим заступником міського голови.

Двічі обирався депутатом Київської обласної ради. Депутат Білоцерківської міської ради чотирьох скликань, очолював Асоціацію депутатів Білоцерківської міської ради.

Нехай буде йому світла пам'ять і людська шана на роки. Щирі співчуття рідним та близьким.

Пенсійний фонд інформує

На території м. Білої Церкви функціонують 5 сервісних центрів Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області за адресами:

- ✓ м. Біла Церква, проспект Незалежності, 34;
- ✓ м. Біла Церква, проспект Незалежності, 55;
- ✓ м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 2;
- ✓ м. Біла Церква, Героїв 72-ї Бригади, 12;
- ✓ м. Біла Церква, бульвар Олександрійський, 106.

Прийом громадян здійснюється за екстериторіальним принципом, тобто особа може звернутися до будь-якого сервісного центру, незалежно від місця проживання (реєстрації) чи перебування на обліку.

Для отримання консультації з питань пенсійного забезпечення та соціальних послуг функціонує **Контакт-центр** Головного управління пенсійного фонду України у Київській області – єдина безкоштовна "гаряча телефонна лінія" – **0 800 505 780**.

Мобільний застосунок «Пенсійний фонд України»: як авторизуватися на вебпорталі електронних послуг Фонду зі смартфона?

Мати постійний доступ до своєї електронної трудової книжки чи до інформації про призначену пенсію, субсидію / пільгу, страхову виплату можливо просто з вашого смартфона.

Мобільний застосунок «Пенсійний фонд України» дозволяє подавати документи на призначення пенсії, субсидії, пільги або щомісячної грошової виплати деяким категоріям громадян, контролювати дані щодо заробітної плати, страхового стажу, укладати договір про добровільну сплату внесків тощо.

Для авторизації через мобільний застосунок в особистому кабінеті на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду України можна обрати один із

доступних способів: увійти за КЕП (кваліфікований електронний підпис), за Gov.ID (банківська картка) або за «Дія.Підпис».

✓ Для авторизації за допомогою банківської картки (Gov.ID) натисніть «Увійти за Gov.ID».

- ✓ Натисніть на піктограму стрілки.
- ✓ Оберіть ваш банк з переліку запропонованих.
- ✓ Введіть номер банківської картки та натисніть «Продовжити».
- ✓ На ваш номер телефона надійде повідомлення з кодом підтвердження авторизації.

- ✓ Введіть код та натисніть «Підтвердити».
- ✓ Перевірте персональні дані, що з'явилися на екрані. Якщо все правильно – натисніть «Продовжити».

- ✓ Після авторизації у нижньому меню можна переглянути необхідну інформацію в розділі «Інфо» та в особистому профілі.

- ✓ У розділі «Комунікації до ПФУ» можна скористатися додатковими сервісами.

Довідково!

Подати заяви щодо пенсійного забезпечення, на житлову субсидію чи пільгу, страхову виплату, договір про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування можливо лише після авторизації за допомогою кваліфікованого електронного підпису.

Завантажити додаток можна безоплатно на платформі Android та iOS.

Оксана БУРИМСЬКА, начальник ВОГ № 3 Головного управління ПФУ у Київській області

Втрачене право власності на квартиру за адресою: вул. Миколи Амосова, 2, кв. 139, м. Біла Церква, Київська область, видане на ім'я **Присяжнюка Володимира Вікторовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене свідоцтво про приватизацію на квартиру за адресою: вул. Миколи Амосова, 2, кв. 139, м. Біла Церква, Київська область, видане на **Присяжнюка Володимира Вікторовича, Присяжнюк Світлану Миколаївну, Присяжнюка Олександра Володимировича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Водяні насоси, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, фанеру, радіоприймач у "Москвич", плитку чеську, драбину, дошки, столи, стільці, столик під телевизор, шифер, 2 листи, оприскувач, каструлі 4-відрові, шатківницю на 3 ножі, пілку ручну, болти, гайки, шайби, гровери різні. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Пральну машину "Агат",

2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, заklenі, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменшувач, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат; шланги 20 м; два редуکتори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, д у б о в и й, фігурний, 20 секцій. Ціни

договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Алюмінієву тачку, провід мідний (2 мм), пилосос «Шміль», трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Погірбі 2х3х2,5 м, окремий у дворі по вул. О. Гончара, 8. Тел.: 096-95-444-69.

✓ Електросушуку для овочів і фруктів. Тел.: 067-494-35-90.

НАТЯЖНІ СТЕЛИ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.
068-155-8-122

Білоцерківський благодійний марафон – історія єднання

У Білій Церкві 6 жовтня відбулося велике спортивне свято – Білоцерківський благодійний марафон. Це стало можливим завдяки титульним спонсорам – компанії **Biopharma Plasma** та заводу **Tribo**. Партнерами та спонсорами спортивного заходу також були: **Федерація легкої атлетики України, Run Up Nation, Металобаза Бочарова, ТМ «Сквирянка», ТМ «Маршалок», Trivium Packaging, компанія Elovana, ТОВ «Ю-ВІН ПРОТЕКТ», вікна OSNOVA, EGastronom, компанія ФАРТЛЕК та інші.**

Марафон – благодійний, 100 відсотків коштів підуть на реабілітацію військових, які боролися за наше життя, а зараз їм необхідна наша підтримка. Це герої, що потребують надскладного протезування для повернення в нормальне життя за допомогою реабілітаційного центру «Титанові». Зібрали майже 500 тис. грн.

«Білоцерківському марафону понад 25 років! Коли розпочалася війна, такі змагання припинилися. Ми вирішили підтримати марафон. Всі рекламні внески, які є, будуть передані на допомогу ЗСУ. Тому заводи «Біофарма Плазма» та «Трибо» стали титульними спонсорами цього чемпіонату. Для мене дуже приємно, що близько 40 працівників наших заводів беруть участь у марафоні на різних дистанціях. І якщо хтось вважає, що такі заходи не на часі, то я відповім, що наразі на часі дві речі: або захищати країну в складі ЗСУ, або підтримувати ЗСУ. Основне, що може зламати наш ворог, – це наш дух, а цього б дуже не хотілося», – прокоментував подію президент компанії **Biopharma Plasma** Костянтин Єфименко.

Зона старту-фінішу розташовувалася недалеко від дендропарку «Олександрія». Сертифікована Міжнародною федерацією легкої атлетики траса пробігу проходить Олександрійським бульваром.

Дистанції були традиційними: повний марафон (42,2 км) – 8 кіл; напівмарафон

(21,1 км) – 4 кола; забіг на 10,6 км – 2 кола; забіг на 5,3 км – 1 коло. У марафоні взяла участь майже 800 осіб – і дорослі, і діти.

Всі переможці отримали подарункові сертифікати. А хто здобув перемогу на дистанції 42,2 км, одержав за перше місце – 40 тис. грн, за друге – 20 тис. грн, а за третє місце – 10 тис. грн.

Всім учасникам марафону також були

вручені сертифікати на 1000 грн за можливу донатію крові у плазмацентрах **Biopharma Plasma**.

Віримо, що білоцерківське свято спортивних, сильних, витривалих людей підніме наш бойовий дух і віру в перемогу, яка обов'язково буде!

Людмила ПОЛЯХ

Подвійне свято в Білоцерківському професійному коледжі

Цього року День захисників і захисниць Вітчизни, а також свято Покрови Богородиці для колективу цього закладу стало особливим. Адже зустрічали його тут разом з активістами «Юр'ївського ярмарку». А він стартує в нашому місті вже п'ятнадцятий рік завдяки ініціативі Спільки дрібних підприємців, очолюваної **Людмилою Яценко**. Нині ж його співорганізатором став Білоцерківський професійний коледж (директор **Василь Жила**, заступник з навчально-виробничої роботи **Галина Лужанська** та заступник з навчально-виховної роботи **Зінаїда Плиганы**).

Розпочав захід директор коледжу. Він наголосив, що в очолюваному ним закладі учні підтримують і продовжують козацькі традиції. А колектив постійно допомагає нашим ЗСУ. Як виявилось, і сам **Василь Іванович** походить з давнього козацького роду, отже, це в нього в крові ще від предків.

Голова Київської обласної Спільки офіцерів **Петро Шапочук** нагородив громадських активістів медалями, а голова Білоцер-

ківської міської Спільки офіцерів **Володимир Карась** вручив їм грамоти.

Під час свята високо, до ясного неба, підносилися українські народні пісні у виконанні вихованців коледжу. До речі, всі вони були в козацьких одностроях. Постійними учасниками «Юр'ївського ярмарку» є вокалістка **Людмила Безкрила**, художниця **Олена Климчук**. А Тетяна Волна – майстриня декоративних скляних виробів, та **Іван Топчій** – майстер вишиванок, того дня, як завжди, здивували присутніх виставкою своїх витворів. Та особливим учасником свята став кухар-дослідник **Юрій Ковтуненко**. Адже його унікальні здібності вже знають любителі української кухні навіть у Франції та Канаді. Того дня він пригощав усіх учасників і гостей свята унікальним козацьким кулішем за власним рецептом. Отже, свято стало співочим, дружнім і гостинним.

Тайна БРАТЧЕНКО

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди
Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.
Об'єкт оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлове приміщення I поверху (к. 59 - 18,20 кв. м) та II поверху (к. 156 - 74,50 кв. м)	92,7	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Таращанська, 167а	Управління освіти Білоцерківської міської ради Київської області

Дата оцінки: 30.09.2024 р.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР; платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР; очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 2500 грн; строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено проведення практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3–5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефони для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 28.10.2024 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК,

начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

ПРОДАЮ січкарню з електроприводом, млин ДКУ електричний, бідони алюмінієві (2 шт.), бочку пластмасову (50 л). Тел.: 063-760-30-48.

Залишаючи довгі м'які тіні...

Виявилось, що війна, як підступна отрута пролонгованої дії, здатна помалу вибирати душу до дна... Ніби вимикають світло. А твій світ стає порожній і холодний. І єдине, чого прагнеться понад усе, – відчутти бодай крихітку рятівного тепла. Часом не допомагає «взяти себе в руки» ані стонадцять разів сказане «треба», ані донати, ані робота. Тоді, мов несподіваний уже дарунок, з'являються картини. Особливо такі, що виходять з-під майже чарівного пензля відомої білоцерківської художниці **ОЛЕНИ ЯРОСЕВИЧ**. Її особливо, коли вони об'єднані такою назвою – «Розмова з моїм містом».

Білоцерківському краєзнавчому музеї під час відкриття виставки була саме та атмосфера, якої так не вистачає в повсякденному житті, навіть попри те, що почався захід із запізненням через повітряну тривогу. Лагідне світло виставкової зали,

добріне товариство, доброзичлива увага до авторки й до гостей і тиха, світла, піднесена розмова з рідними місцями та сакральними символами на кожному з полотен, в яку з любов'ю нас посвячувала пані художниця.

Ця персональна виставка нашої сучасниці, учасниці

міських, всеукраїнських та міжнародних експозиційних зібрань, проектів і пленерів, членкині товариства польської культури ім. Зигмунта Красинського, – четверта. А ще тендітна, сповнена талантами жінка ілюструє дитячі книжечки й альманахи, пише оповідання, новели, вірші й коліскові для найменших, дуже гарно співає, а також навчає дітях образотворчому мистецтву в Білоцерківській школі мистецтв № 1 імені Юрія Павленка.

Вона пише свої спогади, враження, думки й емоції, які залишають в душі зустрічі з прекрасними й такими рідними вуличками й будинками, пейзажами й героями. На виставці «Розмова з моїм містом» є чарівні куточки Львова і Києва, але

найбільше – Білої Церкви. Й це саме та розмова з ними, яка нарешті заспокоїть ваше серце. Правда, пані Олена, розповідаючи про власні твори, зауважила: попри те, що жодна з робіт не написана з примусу, а тільки з насолодою й бажанням, що випромінюють вони таке домашнє тепло, все одно позначені присутністю війни. Бо кожне українське місто зараз ним позначене. Навіть якщо в нім мирно сідає сонце, залишаючи довгі м'які тіні, дрімать старовинні храми чи діловито снують авто... Таким буває світ акварелей чи тієї ж петриківки, коли загрожений безумним варварством нікчем і злочинців.

Але знаєте, в чому таємниця мистецтва, й образотворчого насамперед? Воно якимось неймовірним чином підкріплює віру, воно завжди перемагає, якщо глибоке і справжнє. Творчість Олени Яросевич саме така. Прийдіть і переконайтеся – виставка триватиме до 27 жовтня.

Валентина ХРАБУСТ

14 жовтня особливо вшануємо преподобного Миколу Святошу, князя Луцького, печерського чудотворця.

Миколи Святоші

♦ Життя угодника пов'язане з Луцьком, де він князював (поч. XII ст.). За покликом душі став ченцем Києво-Печерської лаври і там звершив духовний подвиг.

♦ У хрещенні мав ім'я Панкратій, але за тодішнім звичаєм його друге світське ім'я – Святослав (пестлива форма якого – Святоша). Однак ще з дитинства його так ласкаво називали ще й за смиренність і лагідність. Усім усе прощав і жив тихо, змалку полюбив молитву і службу Богу.

♦ Юний княжич виховувався благочестиво, і коли прийшов йому час очолити Луцьке князівство, за рік правління зазнав уповні, що влада примушує до дій, суперечних моральним принципам. Тож 1107 р. зрікається світу і приймає постриг з іменем Миколай, полишивши дружину й дочку.

♦ Був монахом 36 літ. Спочатку мав послух у поварні: заготовлявав дрова й носив воду з Дніпра. Опісля був приставлений три роки стерегти браму, потім іще три прислужував братії під час трапези. Пройшовши сумлінно ці послухи, з дозволу ігумена прийняв обітницю мовчання. У безмовності й повному зосередженні на пізнанні Божого Слова біля своєї келії й неподалік брами заклав сад, почав збирати книги, які стали основою бібліотеки Печерського монастиря. Саме тоді він подарував обителі свої землі біля Києва, де згодом з'явилось містечко Святошино (тепер у складі столиці). Побудував Троїцьку надбрамну церкву, не зронивши ані слова, бо не міг порушити обітниці мовчання. Невдовзі стараннями брата Миколая було споруджено і лікарню церкву на честь святителя Миколая, його небесного покровителя. Заснував і лікарню для монахів, яка з часом увійшла до складу Микільського монастиря.

♦ «Києво-Печерський патерик» розповідає, що преподобний міг зцілювати хворих молитвою.

♦ У 1142 році угодник на якийсь час покинув монастир і виконав дипломатичне доручення свого племянника князя Всеволода Ольговича. Потім повернувся в обитель і за рік спочив у Бозі. На похорон прибули його брати й майже все населення Києва. Його мощі перебувають у Ближніх печерах.

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

Заріччя, мій перший світе...

Наприкінці вересня в бібліотеці-філії №2 члени літературної студії «Олександрійський бульвар», яка працює у книгозбірні, представили свій новий альманах, присвячений рідному місту.

♦ Письменникам-аматорам, читачам і колегам студійці запропонували по-новому поглянути на той куточок Білої Церкви, який містяни називають Заріччям. Більшість авторів поезій та прози народилися й виростили на Заріччі або нещодавно оселилися там. Тож захід перетворився на вечір «сімейних» спогадів.

♦ Завідувачка книгозбірні Світлана Линник познайомила гостей із авторами оповідань, есеїв і віршів. Надалі літератори самі поділилися почуттями, які вкладали в ці твори. Адже можна відчутти красу рідного міста в кожній начебто непримітній вуличці зі старими будиночками й похилими парканами та кожному прадавньому гранітному виступі з тих, які ще залишилися на берегах Росі. І попри те, що студійці прожили на Заріччі багато років, вони не перестали вивчати своє місто й щоразу відкривати його наново, до чого й запросили учасників заходу.

♦ Керівниця студії Ганна Ручай розповіла про історію створення збірки, поділилася планами на майбутнє, адже в студійців ще багато задумів і цікавих ідей.

♦ Художниця Галина Невінчана, яка ілюструвала альманах, розповіла, що хоча й не жила на Заріччі, але в дитинстві перейнялася його особливою атмосферою, коли разом із батьком-художником ходила на етюди понад берегом, аж до урочища «Кошик». Романтичний настрій тих далеких літ вона передала в своїх акваре-

лях і водночас зуміла відчутти кожного автора та підкреслити його переживання своїм малюнком.

♦ Учасниця літературної студії Ольга Шинкаренко, вже знайома читачам завдяки своїй поетичній збірці «Тіні з води», прочитала декілька нових віршів. Її поезії спонукають до філософських роздумів про сенс буття.

♦ Затишними історіями, сповненими щирості, любові, доброти і мудрості, поділилася і завідувачка відділу комплектування та обробки літератури Білоцерківської централізованої бібліотечної системи Тетяна Ніконенко.

♦ Учасник російсько-української війни, воїн 80-ї Галицької бригади ДШВ, давній друг і читач бібліотеки Олександр Шкулій поділився цікавими та хвилюючими історіями, які надихнули його на твори, що увійшли до альманаху. Пан Олександр прочитав один зі своїх етюдів – «Степ», про шлях воїна неповторними

херсонськими степами, які й досі пробуджують козацький дух предків.

♦ Приємним подарунком для учасників заходу стали виступи Євгенії Козяриної та Еріки Колесниченко, юних читачок бібліотеки, учениць Білоцерківської школи мистецтв №5 ім. С. Томашука. В їхньому виконанні прозвучали ліричні й патріотичні пісні.

♦ Бібліотекарки подякували всім, хто завітав на це маленьке свято і розділив радість виходу нової книжки, а також тим, хто згадав у ній добрим словом колишню стареньку «бібліотеку на Заріччі», в якій і «виросла» більшість авторів альманаху.

Світлана ЛИННИК

Сайт: snoprik.ua	П'ятниця, 11.10 ніч +13 день +21	Субота, 12.10 ніч +12 день +16	Неділя, 13.10 ніч +7 день +13	Понеділок, 14.10 ніч +9 день +13	Вівторок, 15.10 ніч +6 день +12	Середа, 16.10 ніч +7 день +13	Четвер, 17.10 ніч +7 день +13
--	---	---	--	---	--	--	--

Будь м'яким, щоб не зломитись. Будь твердим, щоб не зігнутись.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.